

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลจากการเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินและเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียเมื่อปี 2540 ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในทุกส่วน เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้มีการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนมาเป็นแบบลอยตัวและขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International monetary fund : IMF) เพื่อใช้ในการเพิ่มทุนสำรองระหว่างประเทศ และแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน การขอความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามข้อตกลงหลายอย่างเพื่อเป็นไปตามแนวทางของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ โดยหนึ่งในข้อปฏิบัติที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติ คือ การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน โดยความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการได้นำหลักเกณฑ์สำคัญ ๆ ของเกตต์ (General agreement on trade in services : GATS) มาใช้ โดยวางกรอบของหลักเกณฑ์ทางกฎหมายสำหรับการเปิดเสรี การค้าปลีกของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกให้ดำเนินไปด้วยความโปร่งใส และมีการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของการดำเนินธุรกิจการค้าปลีกของประเทศสมาชิก ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกจึงมีพันธกรณีในการเปิดตลาดการค้าปลีกภายใต้หลักเกณฑ์เรื่องการเข้าสู่ตลาดของ ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ จำกัด. 2 5 4 4 : 1 0 6)

ธุรกิจการค้าปลีกเป็นธุรกิจการค้าบริการประเภทหนึ่งที่มีบทบาท และความสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยและของโลกจึงได้รับการจัดให้เป็นหนึ่งในสาขาบริการที่ผูกพันในการเปิดเสรีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและการบริการ ในลักษณะข้ามชาติหรือมีองค์ประกอบที่เกี่ยวกับต่างชาติ โดยผู้ให้บริการรายหนึ่งของประเทศสมาชิกหนึ่งผ่านการแสดงตนทางพาณิชย์ในดินแดนของสมาชิกอื่น ซึ่งผู้ให้บริการต้องเข้าไปให้บริการแก่ผู้ใช้บริการในอาณาเขตของของผู้ใช้บริการ โดยผ่านหน่วยงานทางธุรกิจที่มีการจัดตั้งเป็นองค์กรในรูปของนิติบุคคล

ในปี พ.ศ. 2541 ประเทศไทยได้แสดงเจตนาเพื่อเปิดเสรีสำหรับธุรกิจการค้าปลีกโดยการยื่นหนังสือแสดงเจตจำนง (Letter of intent) ฉบับที่ 5 ลงวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2541 ในส่วนที่ 5 ข้อ 27 ซึ่งกำหนดมาตรการในการเปิดตลาดเสรีสำหรับธุรกิจการค้าปลีกของคนต่างด้าวใน BOX G โดยมีสาระสำคัญที่จะดำเนินการปรับปรุงกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับ

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวอันได้แก่ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 281 ซึ่งนับเป็นกฎหมายภายในฉบับเดียวของประเทศไทยนับตั้งแต่อดีตที่กำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจการค้าปลีกในประเทศไทย โดยปี พ.ศ. 2542 ประเทศไทยได้ดำเนินการยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 281 และประกาศใช้ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ภายใต้วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจทั้งในและต่างประเทศรวมทั้งเพื่อเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ นับตั้งแต่ประเทศไทยประกาศใช้นโยบายเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน ซึ่งทำให้กระแสทุนจากต่างประเทศหลั่งไหลมาสู่ประเทศไทยจำนวนมาก อันนำมาซึ่งห้างสรรพสินค้าประเภทร้านค้าปลีกแบบลดราคา (Discount store) มากมายไม่ว่าจะเป็น เทสโก้โลตัส (Tesco Lotus) จากประเทศอังกฤษ, คาร์ฟูร์ (Carrefour) บิ๊กซี (Big C) จากประเทศฝรั่งเศส, แม็คโคร (Makro) จากประเทศเนเธอร์แลนด์, ท็อปส์ซูเปอร์มาร์เก็ต (Tops Supermarket) จากประเทศเนเธอร์แลนด์ ฟู้ดไลออนส์ (Food Lion) จากประเทศเบลเยียม รวมถึงร้านสะดวกซื้อ (Convenience store) อย่าง เซเว่น อีเลฟเว่น (7-eleven) จากอเมริกา ที่ดำเนินการโดย กลุ่มบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ แฟมิลีมาร์ท (Family mart) จากประเทศญี่ปุ่น โดยร้านค้าปลีกเหล่านี้จะมีการจดทะเบียนในรูปของบริษัท ด้านของการดำเนินกิจการมีการนำระบบการจัดการที่เป็นมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ภายในร้านมีการจัดวางสินค้า การให้บริการที่ทันสมัย และมีการลงทุนสูงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกของไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการแก้กฎหมายที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจในไทยได้ง่ายขึ้น ทำให้ธุรกิจค้าปลีกที่เดิมส่วนใหญ่ เป็นของคนไทยค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วยธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ที่มีชาวต่างชาติเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่มากขึ้น (ฐานเศรษฐกิจ. 2545 : 10) ทำให้การดำเนินงานอยู่ภายใต้ การบริหารของชาวต่างชาติ และประกอบกับ มีเงินทุนในการดำเนินกิจการและประสบการณ์ที่สูง จึงได้พัฒนากลยุทธ์จนสามารถขยายกิจการครอบคลุมไปเกือบทุกพื้นที่ในประเทศไทย สามารถจำหน่ายสินค้าได้ในราคาที่ถูกลง มีการส่งเสริมการขาย ส่งผลกระทบต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ดำเนินกิจการมาเป็นเวลานาน และส่งผลให้จำนวนอัตราส่วนแบ่งตลาดระหว่างร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม และร้านค้าปลีกสมัยใหม่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยพบว่า ในปี 2542 ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม มีส่วนแบ่งตลาด คิดเป็นร้อยละ 70 ในปี 2543 ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม มีส่วนแบ่งตลาด คิดเป็นร้อยละ 60 ในปี 2544 ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม มีส่วนแบ่งตลาด คิดเป็นร้อยละ 46 และในปี 2545 ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม มีส่วนแบ่งตลาด คิดเป็นร้อยละ 36 ของส่วนแบ่งตลาด เห็นได้จากส่วนแบ่งตลาดที่ลดลงเรื่อยๆในแต่ละปี (ประชาชาติ

ธุรกิจ. 2546 : 22) ซึ่งจากการศึกษาผลกระทบจากศูนย์การค้าขนาดใหญ่ 3 แห่งต่อธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตเทศบาลนครพิษณุโลก พบว่าก่อนที่ศูนย์การค้าขนาดใหญ่จะเข้ามาดำเนินการนั้น ผู้บริโภคนิยมใช้บริการร้านขายของชำใกล้บ้านมากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกสบายในการเลือกซื้อสินค้า ราคาของสินค้า ระยะเวลาและความสะดวกในการเดินทาง แต่หลังจากที่ศูนย์การค้าขนาดใหญ่เข้ามาดำเนินการแล้ว พบว่า ผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปซื้อสินค้าตามศูนย์การค้าขนาดใหญ่ เนื่องจากมีความหลากหลายของสินค้า มีสถานที่จอดรถและมีปริมาณสินค้าพอเพียงต่อความต้องการของผู้บริโภค (กิตติพงศ์ แสงทิพย์กัญญา และคณะ. 2544 : บทคัดย่อ)

จากสภาวะการแข่งขันและการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกแบบสมัยใหม่ในประเทศไทย ที่กล่าวมา เป็นผลให้กิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมของผู้ประกอบการชาวไทยจำนวนมากต้องปิดกิจการลง

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดเมืองหลวงเก่าของประเทศไทย ได้เกิดสภาวะที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่มีเจ้าของคนเดียวคอยให้บริการลูกค้า ทั้งหยิบสินค้า หรือจัดแบ่งสินค้าให้เหมือนสมัยก่อนต้องเลิกกิจการไป เช่นเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ อันเนื่องมาจากไม่สามารถปรับตัวและเผชิญกับภาวะการแข่งขันที่รุนแรงจากการเข้ามาของธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ ทั้งในรูปแบบของร้านค้าสะดวกซื้อ เช่น เซเว่น อีเลฟเว่น และแฟมมิลีมาร์ท หรือร้านค้าปลีกแบบซูเปอร์เซ็นเตอร์ เช่น เทสโก้โลตัส ที่มีทำเลที่ตั้งกระจายอยู่เกือบทุกหัวถนน และชุมชนต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเช่นกัน

จากความเป็นมา ความสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาถึงผลของการเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ที่มีต่อธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมใน อำเภอพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษาสภาพทั่วไปของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ผลที่ธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้รับจากการเข้ามาของธุรกิจค้าปลีกแบบสมัยใหม่ รวมถึงวิธีการในการปรับตัวของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมใน อำเภอพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้เพื่อผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับวิธีการเพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนหรือผู้ประกอบการที่สนใจจะลงทุนในธุรกิจค้าปลีกต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมใน อำเภอพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อศึกษาผลของการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ที่มีต่อธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมใน อำเภอพระนครศรีอยุธยา

3. เพื่อศึกษาวิธีการในการปรับตัวจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในอำเภอพระนครศรีอยุธยา

ความสำคัญของการวิจัย

การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ เป็นผลทำให้ยอดขาย ปริมาณสินค้า และกำไร ของธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมลดลง โดยบางรายที่ไม่สามารถปรับตัวได้กับภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดธุรกิจค้าปลีกก็ต้องปิดตัวเองลง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเรื่องผลของการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ที่มีต่อธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในอำเภอพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในอำเภอพระนครศรีอยุธยา ในการใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับวิธีการในการดำเนินกิจการ อีกทั้งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อรักษาส่วนแบ่งในตลาดธุรกิจค้าปลีก และเป็นการช่วยให้เกิดการดำรงอยู่อย่างยั่งยืนของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมของผู้ประกอบการ ชาวไทย ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนหรือผู้ประกอบการที่สนใจจะลงทุนในธุรกิจค้าปลีกต่อไปในอนาคต

ขอบเขตการวิจัย

1. หน่วยในการศึกษา

ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตอำเภอพระนครศรี-อยุธยา จำนวน 376 ร้าน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จำนวน 194 ร้าน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษา สภาพทั่วไปของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมทั้งในด้านรูปแบบการดำเนินกิจการ ขนาดร้านค้า ที่ตั้ง ลักษณะของร้าน อายุของร้าน เวลาเปิดให้บริการ ยอดขาย และการจัดแบ่งหน้าที่ ตลอดจนผลที่มีต่อธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม อันได้แก่ จำนวน

ร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ยอดขาย ปริมาณสินค้า ความหลากหลายของสินค้าที่มีอยู่ในร้านและผลกำไรที่เปลี่ยนแปลงไป ภายหลังจากที่มีการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ รวมถึงจุดอ่อนจุดแข็งและปัญหาอุปสรรค รวมถึงวิธีการในการปรับตัวจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ในด้านการบริหาร อันได้แก่ การบริหารการตลาด การบริหารการเงิน การบริการ ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี รวมถึงด้านความต้องการการพัฒนาศักยภาพ และด้านความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล โดยการศึกษา จะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา โดยมีประเด็นที่สัมภาษณ์ คือ รูปแบบ การดำเนินงาน ผลที่ได้รับจากการที่ร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่เข้ามาดำเนินกิจการในบริเวณใกล้เคียง รวมถึงแนวทางและวิธีการในการปรับตัวของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม

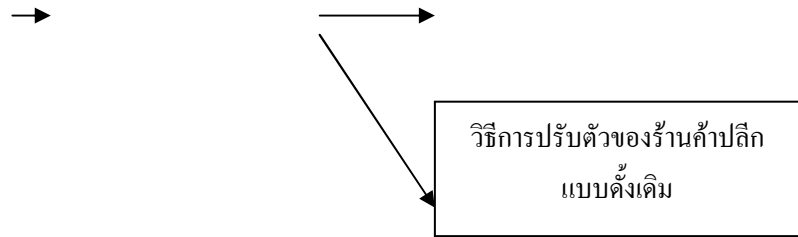
3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีก

เอกสารทางวิชาการ หนังสือ งานวิจัย บทความ และวารสาร

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ประกอบด้วยรูปแบบการดำเนินงาน ขนาดร้านค้า ที่ตั้ง ลักษณะของร้าน อายุของร้าน เวลาเปิดให้บริการ จำนวนลูกจ้าง ยอดขายและการจัดแบ่งหน้าที่ กับผลของการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ที่มีต่อธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในด้านจำนวนร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง การเปลี่ยนแปลงของยอดขาย การเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินค้าที่มีอยู่ในร้าน การเปลี่ยนแปลงของความหลากหลายของสินค้าที่มีอยู่ในร้าน การเปลี่ยนแปลงของกำไร ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งจุดอ่อนและจุดแข็ง ตลอดจนวิธีการในการปรับตัวจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่ในด้านการบริหาร ซึ่งประกอบไปด้วย การบริหารการตลาด การบริหารการเงิน การบริการและความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี รวมทั้งความต้องการการพัฒนาศักยภาพและความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังปรากฏในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน หมายถึง ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยและของโลก ที่ผูกพันในการเปิดเสรีภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General agreement on trade in services – GATS) ในลักษณะข้ามชาติ หรือมีองค์ประกอบที่เกี่ยวกับต่างชาติ โดยผู้ให้บริการรายหนึ่งของประเทศสมาชิกหนึ่งผ่านการแสดงตนทางพาณิชย์ในดินแดนของสมาชิกอื่น ซึ่งผู้ให้บริการต้องเข้าไปให้การบริการแก่ผู้ใช้บริการในอาณาเขตของของผู้ให้บริการ โดยผ่านหน่วยงานทางธุรกิจที่มีการจัดตั้งเป็นองค์กรในรูปของนิติบุคคล (Commercial presence)

2. ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม หมายถึง กิจการที่ดำเนินงานโดยเจ้าของคนเดียว หรือมีการร่วมจัดตั้งเป็นห้างหุ้นส่วน เป็นการดำเนินธุรกิจแบบครอบครัว เงินลงทุนน้อยบริหารงานอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ไม่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ทำให้ระบบการจัดการไม่ได้มาตรฐาน ลูกค้าน้อยทั้งหมดอยู่บริเวณใกล้เคียงกับร้านค้า ร้านค้าที่จัดอยู่ในประเภทนี้ เช่น ร้านค้าส่ง ร้านค้าปลีกทั่วไป และร้านขายของชำ

3. ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ หมายถึง ร้านที่มีการจัดวางสินค้าและการให้บริการที่ทันสมัย มีระบบการจัดการที่เป็นมาตรฐาน ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการลงทุนสูง และมีการขยายสาขาในรูปแบบของแฟรนไชส์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ซูเปอร์เซ็นเตอร์ และร้านสะดวกซื้อ

3.1 ซูเปอร์เซ็นเตอร์ หรือ ไฮเปอร์มาร์เก็ต หมายถึง ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ ที่มีพื้นที่ขายประมาณ 10,000 –20,000 ตารางเมตร เน้นการจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคจำนวนมาก (Mass product) สินค้ามีตั้งแต่คุณภาพปานกลางจนถึงคุณภาพดี เน้นการบริหารภายใต้ต้นทุนที่ต่ำที่สุด จำหน่ายสินค้าราคาประหยัดให้กับลูกค้าเป้าหมายที่เป็นคนระดับกลางลงมา มีการบริหารจัดการสินค้าคงคลังอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งช่วยลดต้นทุนได้มาก มีศูนย์กระจายสินค้า ช่วยควบคุมสินค้าคงคลังให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยรับสินค้าจากผู้จำหน่ายมากกระจายให้สาขาต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ห้างเทสโก้ โลตัส สาขา อยุธยา

3.2 ร้านค้าสะดวกซื้อ หรือมินิมาร์ท หมายถึง ร้านสะดวกซื้อ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการพัฒนาการอีกขั้นหนึ่งของธุรกิจค้าปลีก ที่ได้นำเอาร้านโชห่วยหรือร้านขายของธรรมดา ๆ มาปรับปรุงให้มีระบบระเบียบในการจัดจำหน่ายมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการจัดหมวดหมู่ของสินค้า ตลอดจน การวางสินค้าที่มีระเบียบมากขึ้น แต่จะมีวิธีการดำเนินงานที่เป็นอิสระอาจจะใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ช่วยในการจำหน่ายตามความเหมาะสม โดยจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นส่วนใหญ่ เน้นการให้บริการที่มีความสะดวก ส่วนมากจะเปิดให้บริการ 24 ชั่วโมง มีทำเลที่ตั้งในแหล่งชุมชนหรือสถานีบริการน้ำมัน กลุ่มลูกค้าเป้าหมายเป็นลูกค้าที่ต้องการความสะดวกซื้อสินค้าใกล้บ้านหรือใกล้ที่ทำงาน เป็นของใช้ในยามจำเป็น หรือชดเชย ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ร้านเซเว่น อีเลฟเว่น และแฟมิลีมาร์ท

4. ผล หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับธุรกิจร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ทั้งในด้านยอดขายโดยเฉลี่ย ปริมาณสินค้า ความหลากหลายของสินค้าและกำไร อันเนื่องจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่

5. วิธีการปรับตัว หมายถึง การพยายามในการปรับปรุง พัฒนากิจการ เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยปรับปรุงด้านการบริหารการตลาด การบริหารการเงิน การให้บริการลูกค้า และความรู้ทางด้านเทคโนโลยี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม
2. ทำให้ทราบถึงผลจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนและแนวทางในการปรับตัวของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม
3. เป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับร้านค้าปลีกแบบสมัยใหม่และอยู่คู่กับชุมชนต่อไป
4. เป็นประโยชน์ในการวางแผนการลงทุนของผู้ประกอบการที่สนใจธุรกิจร้านค้าปลีก
5. เป็นข้อมูลให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ที่ต้องการเข้ามาช่วยสนับสนุนและส่งเสริมร้านค้าปลีกให้อยู่รอดได้ ไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาและให้ความช่วยเหลือกับ ร้านค้าปลีกได้ตรงตามความต้องการและสภาพปัญหาของร้านค้า